

בריטניה

ללורדים כלבד

כל פעם שהיה המרקוז מילפורד-הייבן מס' תכל באשתו, היתה המקטרת ככה בפיו. ה' לידיו מילפורד-הייבן משתייכת לאותו סוג של אנגליות הנוקקות לקמע על חוץ, כדי שלא יחליפו אותו בגבו, שעה ישר ודהה עשוי כחטרותק עלובה. אפילו הבגדים היו פים ביותר תלויים עליה כעל דחליל.

המרקוז מילפורד-הייבן הוא גבר יפה תו' אר בשנות השלושים המאוחרות, הוא מתייחס על אחת המשפחה העתיקות ביותר, מקורב, איכשהו לבית המלוכה הבריטי.

קרוב לחדאי שהמקטרת שלו לא הכבה יותר בעתיד, אם ימשיך בכלל להקטיר בה. כי המרקוז עסוק עתה בהשקטת שערוריה. הגורם לה: שחקנית בשם אוה בארטוק. אונו האצילה של המרקוז לא היתה רגי' שה כנראה לניבה ההונגרי המתרוגן של אוה בארטוק, יפהפיה בודפשטי שחורת עין וצ' בע שעה משתנה, לפי מצבי רוח או לפי צו האופנה. אוה גבוהה-הקומה וארוכת-הרגל, אינה זקוקה לכל סיכות או קמעות כדי לר' מזו על מציאות כמוסה של אברים נשיים.

אל עולם הקלנוע הגיעה בדרך הכמעט-מ' קובלת של היכרויות מקרוב עם במאים ומ' פיקים. היא הופיעה בסרטים בודדים ללא כל הצלחה, וכשראתה שלא תוכל לשכנע את העולם שהיא שרה ברנרד חושה, נפנתה ל' הבטיח את עתידה כדרכים אחרות. עשרים וארבעת האיביכים שלה ידעו שלושה בעלים ומספר כפול של מאהבים. אוה בעלת רצון הברל החליטה לעלות בסולם החברתי.

באחד הגשפים הכירה את המרקוז הבריטי, דאגה לכך שלא ישכח אותה מהר. הם הוכי' חו עד מהרה שיתכנו יחסים הדוקים בין אנגליה והונגריה. אולם אם היה המרקוז ס' בור שיחסיים אלה ישאר סוד של כמה עש' רות כלבד — טעה טעות גמורה. אוה דאגה יכך שבכל מקום שהיתה מופיעה עמי יימ' צאו עיתונאים. היא נסעה אותה לירח ריבה באיטליה, ספרה באוני כל מי שרצה ולא רצה לשמוע, כמה נפלא דוד". היא הביאה לידו כך שהלידי מילפורד-הייבן תובעת גט מבע' לה, המנסה בכל כוחותיו להשקיש את ממ' דיה של השערוריה באצולה הבריטית. אך אוה בארטוק מצפצפת על כולב. מגוי וגמור עמה להיות הלידי מילפורד-הייבן, לא פילגש והילוקס.

סרטים

אל תעוביני יקירתי

בצ'חרי היום הוכיח סטגלי (הנודנים ל' חיים) קריימר, פעם נוספת, כי במינימום של זמן והוצאות, אפשר להפיק מכסימום של סרט, אפילו בהוליווד.

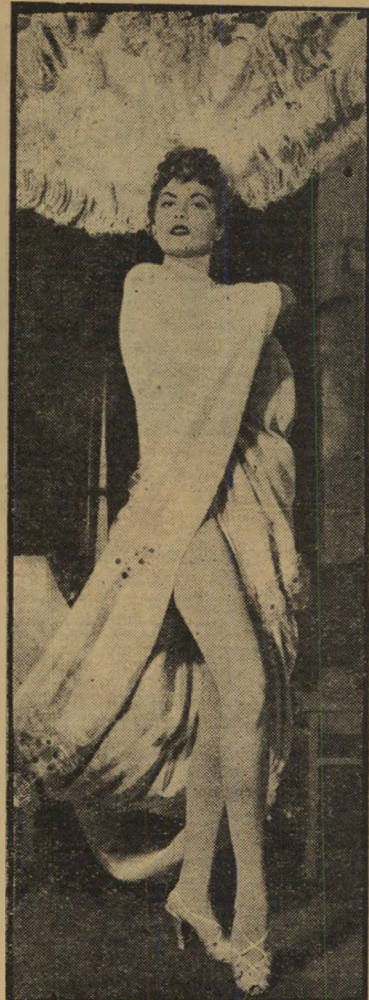
וויל קיין (גרי קופר), שריף אהוד ב' עיירתו, נושא לו קוויקרת צעירה (גריס קלי) לאשה, מחזיר את כוכב השריף, ל' חודת הבטחון במקום, על מנת שמסורנו לשריף החדש העומד להגיע למחרת, ומח' כונן לפתוח חנות מכולת בעיירה של אשתו. בדיוק כאשר מסיים השופט את המליכ' אני מכריז עליכם כעל בעל ואשה, מגיע אדם בבהלה, מודיע כי פרנק מילר, פושע שנידון בשעתו לתליה ביוזמתו של קיין, שוחרר מכלאו, והוא עומד לבוא ברכבה הצהררים להשליט סדר. שלשת חבריו כבר ממתינים לו בתחנה. השעה היתה 11. קיין מחזיר. ברור לו שמילר בא להרגו. ידידיו מאבצים בו לעלות על המרכבה, לעזוב ב' מהירות את העיר. הוא עושה זאת, אולם באמצע הדרך מתבייש, מתחרט, וחוזר למעי' רתו על אף הפצרותיה של אשתו. היא מצי' מידי לפניו את הכרייה: או הם, או אני. קיין אומר ללא היסוס: הם. היא מתרגזת, פונה לתחנת הרכבת כדי לעזוב את העיר. קיין מחזיר לגיסי את כל האנשים, אולם נוכח לתדהמה, שאף אחד אינו מוכן להיות מנוקב בכדורים בגלל שנאה אישית בין קיין ומילר, שוכבים קיצו נראתה העיירה שעה שנשאר בה זה. איש אינו מתנדב.

הוא נשאל בודד, השעה הולכת וקר' בה. כשהיא מצי' מתחבאים כולם ב' בתיהם. חבורת הפושעים נכנסת העירה מת' חילים חילופי היריות. קיין הורג שלושה, אשתו המתחרטת עוזרת לו, הורגת את ה' רביעי. אחר כך יוצאים כל אנשי העיירה, מברכים אותו. הוא בו להם ונוסע. אין העלילה מיוחדת במינה. אולם הבמאי פרד (תרוה) זינגמן נתן ביום מצויין. התפאורה היא חוגגנית כמעט, התצלומים ה' עיקריים נעשו בשני מקומות, ברחבת ה'

עירה ובתחנת הרכבת. גרי קופר, שקיבל עבור משחקו בסרט זה את האוסקר לשנת 1953 מצדיק את הפרס. הוא מצליח ב' משחקו העצור להביע את הייאוש, הפחד ו' חוסר האונים של האדם הבודד, המגלה ב' שעת סכנה את ערך יידידיו הקרובים, וה' גלחם לא מתוך גבורה, כי אם בגלל החובה. הבלדה אל תעוביני יקירתי של דימטרי טיומקי, שקיבל את האוסקר כמסיקה ר' טובה ביותר לסרט, המושרת כפי טקס רי' טר ומתלחה לאורך כל הסרט בחאריאציוה שונות עוזרת להגברת המתחיות.

הזאת אמין

מארי היא פרוצה מכובדת במרסיי אם לילד בן 11 שהתחנך כפרא קטן משך שנים בהרים, אצל אדם בודד. היא מחליטה לקחה אותו אליה, להחזיק גם בבן וגם במקצוע. מארי היא אשה עליוזה, טובת לב, חביבה על כל שכניה ולקוחותיה. בנה סימון, ה' פרא הקטן, אוהב ומעריץ אותה מאד. יום אחד הכירה גבר יפה תואר, ויחסה ה' עיסקי אליו הופך רגשי מאד. הבן הנובן מרגיש כדבר מנסה בדרכים שונות לשנוח את המצב, אך הוא קטן מדי. פול בא לגור איתה. הוא מתגלה כנוכל, מוג לב, ופושע. אולם מרי המאהבת מוכנה לכל מידיו ו' בלבד שיימצא בקרבתה. הילד הסובל נדחה מעט הצידה. הוא מנסה להרוג פעמיים את

כוכבות אמר בארטוק עם אברים נשיים כמוסים...

כריזת הקועצות הגנרל המיסטור

איפה פון-פאלוס? שיחזור מד' רעם אדולף היטלר, באחת מהתקפות הכעס ה' היסטוריות שלו. שלישו אץ להבריק את הפקודה.

בבונקר מבוצר של סטאלינגראד המוכרתת קיבל גנרל גרמני טיפוס את המברק, משך בכתפו. לפני ימים מעטים כלבד נתמנה לפלד-מארשאל, כאות הוקרה מיוחדת על מלחמתו העקשנית בעיר שנשאה את שמו של הגנרל של סטאלין. המטוס חיכה לו. אולם עתה החליט להפר את הפקודה: הוא לא יעזוב את חייליו. כעבור שעות מעטות צעקו תחנות השידור מסביב לכדור הארץ: ה' מארשאל פון-פאלוס, נצר אחת המשפחות

גובת תעמוזה לחיל התעופה 76% יותר מתחנתו

הפרוסיות האצילות ביותר, נכנע בראש חייליו.

האוינו לדבריו... לא היה זה הפעם האחרונה ששמו של פון-פאלוס נשמע על גלי האתר. כעבור חודשים מעטים השתרה דממה היגית ברדיו מוסקבה. קול אופייני של קצין גרמניה אמר: "כאן מדברת תח' נת גרמניה החפשיה. האוינו עתה לדבריו של הפלד-מארשאל פון-פאלוס, יושבראש ארגון הקצינים הגרמניים..."

מיליוני גרמנים עצרו את נשימתם. הם לא יכלו להאמין לשמע אוזניהם. היתכן כי יונקר פרוסי אמיתי, נושא שם מפואר, יתקע סכין בגב חבריו הלוחמים, יבגוד במולדתו?

פאלוס לא השאיר כל ספק: הוא היה בטוח שגרמניה תיהרס, וכי רק התקוממות של קצינים תוכל להציל את הארץ. הוא רמז על דבר שני, שלא ביטא אותו בגלוי: הקצינים הפרוסיים יוכלו להסתדר עם הרוי' טים, אחר המלחמה תקום מסגרת משותפת

של רוסיה וגרמניה, שתשלוט בעולם. היה זה הלום ישן של קצינים גרמניים רבים.

הצבא הסודי המלחמה נגמרה. מיליוני שבויים חזרו. אך לשווא חיכה הגברת פון-פאלוס לבוא בעלה. הוא נעלם.

השתקה היתה מוחלטת. האשה קיבלה גלויות-דואר של פון-פאלוס, אולם מומ' הים הישון את כתביהיד למסמכים ישנים של הגנרל, מצאו כי הגלויה מזוייפת.

במרוצת הימים נרמסה אגדה מסביב לשם. עיתונאים בעלי זמיון, שידעו כי כמה מאות אלפי שבויים גרמנים טרם חזרו, גילו: ליד לנינגראד קיים צבא גרמני גדול, בפקוד' דת פון-פאלוס. צבא זה הוא סודי, אך בבוא היום יפלוש לאירופה. בצד חבריו הסוביי-טיים, ויחסל את מעצמות המערב.

החודש התנפצה האגדה. סיפרו שבויים גרמניים, שהחזרו על-ידי הרוסים כדי לפייס את דעת-הקהל הגרמנית: הם יודעים כי המארשאל פון-פאלוס נידון על-ידי הרוסים ל-15 שנות עבודת פרך, בעוון פשעי-מלחמה.

הקצינים הגרמנים לא קיבלו את הבשורה ברוגז, "לא כדאי להיות בוגד", הסיקו את המסקנה.

ארצות הכריז

התגי' והתחתי

"תחרותיפיה משפיעה יותר מהגאום הח-גיגי ביותר של נשיא ארצות הברית!" אמר סגן-אלוף פראהינסקי, ראש לשכת תעמולת-הגיוס בבנין המחודש של המטכיל האמרי-קאי. הוא לא אמר זאת לתפארת הבליצה: זה עתה חזר מתחרות יופי בה הוכתרה החיילת היפה ביותר של צבא ארצות-הברית. היא לא לבשה, כמובן, מדים. להיפך, גופה המברה היה עטוף בשמלת-ערב לבנה. כי התחרות צולמה, והתמונות היו צריכות ל' הופע' במאות עתונים. כך היה חילת בצבא ארצות הברית!

הסיכוי להיות למלכת-יופי אינו הנימוק היחידה שבגללו כדאי לה לבחורה אמריקאית להתגיסי. לא ולא. הסטטיסטיקה מוכיחה כי בצבא מתחנות 76% יותר נערות מאשר בחיים האזרחיים. וכדי שעובדה חשובה זו לא תיעלם מעיני הנערות, מפיץ הצבא את המספרים יחד עם תמונות המראות חיילות יפות מחבקות חיילים יפים, כשקצין אבה' ומחייך מסתכל בהם בטוב לב.

בואו אלינו! אי אפשר לנוע בארצות הברית מבלי להיתקל במכונת-התעמולה הר' אדירה הפועלת כדי לשכנע את הנוער האמ' ריקאי להתנדב לצבא. "בואו אלינו והיו מאור שר!" קוראת נערה יפהפיה במדים מפור ארים מתוך פלאקאט במדבר קולוראדו. "היו לטיסים וראו את העולם!" אומרת בזבז' השעויה בחלון-הראוה. "בואו אלינו והמשיכו ללמוד!" מציץ חייל הנושא ערימה של ספ' רים במודעה בעתון.

ולמען לא יהיה מקום לספק, מראים בתכ' גית הטלביזיה את החיים המאושרים במחנה, את ההנחות בחנויות השק"ם האמריקאי, את המכונות בהם יכול החייל להתמחות. ליתר בטחון מראה גם קצינגיוס חנוני למועמדים מפקקים את המחנה מבפנים — לוקחים אותם לחדר האוכל, נותנים להם לטעום מן הארוחה.

בצורה זו עולה כל מתנדב 500 ל"י לאוצר האמריקאי. אולם, כך סבור המטכיל, הדבר כדאי. ראשית, חברי הסינאט אינם אוהבים לחוקק חוקי גיוס-חובה בלתי-אחודים. שנית, גיל-הגיוס הנוכחי מקיף בדיוק את הדור שנוול בשנות המשבר הכלכלי שמספרו קצן באופן יחסי. ובעיקר חייל בחילות המקצוע' עיים זקוק כיום להכשרה כה רבה, שרק מתנדב יכול לעכל אותה ברצון.

טיים לשני מטוסים. ואמנם, הגיוס הזה נושא פרו' כמחצית כל המגוייסיים הם מתנדבים. הנימוק העיקרי: הפחד מפני ה' מלחמה. הדבר נראה כבדיחה, אך אמת היא כי דווקא פחד זה ממריץ אנשים להתנדב, מתוך שיקול שאם אמנם תפרוץ המלחמה יקחו אותם ממילא, ואם יתגייסו קודם לכן יוכלו לבחור לעצמם מראש תפקיד רצוי להם.

בכל זאת יש מחסור-במתנדבים. טען החדש מפקד חיל האוויר: עוד מעט יהיה רק טייס אחד לכל שני מטוסים.

הזאת אמין בצ'חרי היום